

O Doamne mare cand privesc eu lumea

F# G#m F# C# F#
1. O, Doamne mare, când privesc eu lumea, ce ai creat-o prin al Tău Cuvânt,
G#m F# C# F#
Și ființele ce-mpodobesc natura, cum le-ntreții cu brațul Tău cel sfânt:

B F# Ebm G#m C# F#
R: /:Atunci Îți cânt, Măreț Stăpânitor: Ce mare ești, ce mare ești! :/

SOL la SOL RE SOL
2. Privirea când mi-o-nalț și văd minunea: Mulțimea astrelor ce-alerg pe cer,
la SOL RE SOL
Mărețul soare, cât și blânda lună, ca mingi de aur, plutind prin etern.

SOL la SOL RE SOL
3. Când întâlnesc pe Domnu-n Cartea Sfântă Și când zăresc mulțimea de-ndurări;
la SOL RE SOL
Pe-ai Săi aleși cum i-a iubit într-una și i-a condus prin binecuvântări.

SOL la SOL RE SOL
4. Și-l văd pe Domnul pe pământu-acesta, ca serv, dar plin de dragoste și har.
la SOL RE SOL
Zăresc în duh amara-l suferință și mântuirea ce mi-o dă în dar.

SOL la SOL RE SOL
5. Când mă apasă sarcini mari și grele, când sufletul mi-e trist pân` la mormânt,
la SOL RE SOL
El se apleacă plin de mângâiere, mă face liber de-orice legământ.

SOL la SOL RE SOL
6. Când Domnul Sfânt va reveni-n mărire și când voi sta uimit în fața Sa,
la SOL RE SOL
Eu voi striga în sfântă adorare: "Ce mare ești, ce mare-i slava Ta!"